

Č. 12.337.

Pojišťovací právo: * I samostatný živnostník může smlouvou pracovní vstoupiti v poměr zaměstnanecký (§ 2 zákona o sociálním pojištění).

(Nález z 18. března 1936 č. 11.792/36.)

Věc: Okr. nem. pojišťovna v Užhorodě proti rozh. zem. úřadu v Užhorodě z 1. července 1933 o náhradě podpůrného nákladu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Okr. nem. pojišťovna v Užhorodě uložila výměrem ze 14. prosince 1929 Izákovi J. jako zaměstnavateli, aby zaplatil pojišťovně částku 8919 Kč 60 h jako náhradu za výlohy, jež vznikly léčením a podporováním zaměstnance Františka V. od 17. července 1928 do 16. července 1929.

Městský notářský úřad v Užhorodě výměrem z 11. května 1932 na odvolání Izáka J. zrušil uvedený výměr pojišťovny a to v podstatě proto, že František V. byl samostatným živnostníkem a jako takový nepodléhal ve smyslu ustanovení § 2 zák. o soc. pojištění obligatornímu nemocenskému pojištění.

Tento výměr byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad potvrdil k odvolání stěžující si pojišťovny nař. rozhodnutím výměr městského notářského úřadu v Užhorodě, jímž byl zrušen platební výměr pojišťovny ze 14. prosince 1929 o náhradě podpůrného nákladu, v podstatě pro to, že František V. byl samostatným živnostníkem a jako takový nepodléhal ve smyslu ustanovení § 2 zákona o sociálním pojištění obligatornímu nemocenskému pojištění.

Stížnost naproti tomu dovozuje, že Frantisek V. neměl žádného živnostenského oprávnění, ale i kdyby tomu tak bylo, nevylučovala by skutečnost ta při existujícím služebním, resp. pracovním poměru jeho pojistnou povinnost. Brojí tím tedy proti správnosti právního názoru žal. úřadu, shora vytýčeného, a to právem. Smluvený poměr pracovní (služební), zakládající pojistnou povinnost podle § 2 zmíněného zákona, tu je, byla-li mezi stranami uzavřena smlouva služební, která vzniká, zaváže-li se někdo konati jinému po nějakou dobu služby (srov. Boh. A 9455/31 a nálezy tam citované). Není normy, která by samostatnému živnostníku bránila uzavíratí takovéto služební smlouvy, jež jsou podle toho, co svrchu dovozeno, jediné rozhodné pro posouzení pojistné povinnosti podle cit. § 2. Vycházeje z tohoto právního názoru, vyslovil nss již v nálezu ze 6. října 1924 č. 22.235/23, že i samostatný mistr může zvláštní smlouvou pracovní vstoupiti v nesamostatné postavení dělníka. (Srov. též Boh. A 8755/30.) Než potom ovšem, není-li právní normy, která by bránila samostatnému živnostníku uzavíratí služební smlouvu, jak ji má na mysli § 2 cit. zákona, podle níž se zavazuje konati jinému po nějakou dobu služby, nemá shora uvedený právní názor žal. úřadu opory v zákoně.